

EGZAMIN PRAKTYCZNY DLA KANDYDATÓW NA PRZEWODNIKA GÓRSKIEGO BESKIDZKIEGO

W oparciu o postanowienia wynikające z Rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki z dnia 4 marca 2011 r. w sprawie przewodników turystycznych i pilotów wycieczek, podaje **sposób oceniania** dotyczący zadań egzaminacyjnych pod czas przeprowadzania części praktycznej egzaminu.

Egzaminowany otrzymuje od komisji egzaminacyjnej do realizacji 3 spośród poniższych rodzajów zadań.

- 1) Przeprowadzić działania organizacyjne związane z rozpoczęciem wycieczki autokarowej (wsiadanie grupy, lista obecności, autoprezentacja, omówienie programu wycieczki, sprawy regulaminowe/organizacyjne i bezpieczeństwa itp., wyruszenie w trasę)
- 2) Poprowadzić jako przewodnik wyznaczony odcinek trasy autokarowej
- 3) Doprowadzić grupę (wycieczkę) do wyznaczonego obiektu krajoznawczego (zabytek kultury, przyrody lub inny obiekt istotny krajoznawczo), zaprezentować go i omówić z zewnątrz.
- 4) Zorganizować wejście grupy (wycieczki) do obiektu krajoznawczego, zaprezentować go i omówić od wewnątrz.
- 5) Wykonać zgodnie z metodyką czynności organizacyjno-informacyjne rozpoczynające wycieczkę pieszą i zacząć wędrówkę.
- 6) Poprowadzić zadany odcinek trasy pieszej górskiej zgodnie z określonym programem, z uwzględnieniem panujących warunków pogodowych, ewentualnych ograniczeń czasowych i innych, zatrzymując się w wybranych miejscach i udzielając stosownych objaśnień krajoznawczych.
- 7) Objaśnić wskazaną panoramę górską lub jej zadany fragment według podanego stopnia szczegółowości.
- 8) Zorganizować postój na trasie pieszej, w tym działania organizacyjno-informacyjne oraz wygłosić gawędę przewodnicką (historyczną, geograficzną, przyrodniczą, etnograficzną itd.) związaną z miejscem postoju lub trasą wycieczki.
- 9) Omówić (lub na polecenie Komisji Egzaminacyjnej zapozorować) postępowanie w razie wypadku lub konieczności zorganizowania pierwszej pomocy w określonym miejscu na trasie wycieczki.
- 10) Doprowadzić grupę (wycieczkę) do wyznaczonego obiektu socjalnego (schroniska górskiego, innego obiektu noclegowego lub gastronomicznego), zaprezentować go, zorganizować pobyt grupy, w tym zakwaterowanie (nocleg) i/lub posiłek.

Ocena za realizację zleconego zadania jest uzgadniana przez wszystkich egzaminatorów i jest oceną wspólną. Poszczególne zadania komisja ocenia przyznając od 2 do 5 punktów (jak tradycyjny system ocen szkolnych). Egzamin uważa się za **zdany**, jeśli łącznie za 3 zadania zdający otrzyma **minimum 9 punktów** – tj. minimum 3 punkty za każde zadanie, z tym że za żadne z zadań nie może otrzymać 2 punktów (odpowiedź nieprawidłowa lub jej brak). **W takim przypadku egzamin praktyczny jest nie zdany nawet jeśli łączna suma punktów jest równa lub większa od 9.**

Sposób oceniania i wymagania egzaminacyjne wynikają bezpośrednio z treści programowych (programów szkoleń) realizowanych podczas każdego kursu przewodnickiego w oparciu o stosowne załączniki do Rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki z dnia 4 marca 2011 r. w sprawie przewodników turystycznych i pilotów wycieczek. Oceniane są:

- Znajomość podstawowych wiadomości (geograficznych, historycznych, turystycznych itd.) o pasmach górskich oraz o atrakcjach krajoznawczych poszczególnych miejscowości i miejsc istotnych krajoznawczo-turystycznie, w tym przede wszystkim znajdujących się na trasie wycieczki.
- Umiejętność właściwego doboru przekazywanych wiadomości pod względem zakresu tematycznego i stopnia ważności (szczegółowości), dostosowanego do istniejących ograniczeń czasowych, wynikających z długości prowadzonego odcinka trasy autokarowej lub pieszej oraz z innych okoliczności (np. warunków pogodowych).
- Umiejętność współpracy z kierowcą autokaru, w tym pilotowanie, znajomość układu dróg na trasie, wybór drogi, informacje udzielane kierowcy przed skrzyżowaniami, dobór miejsca postoju, zawracania itp.).
- Znajomość układu topograficznego trasy przejazdu i umiejętność jego objaśnienia.
- Znajomość topografii terenu górskiego na trasie wycieczki pieszej, umiejętność jej objaśnienia i orientacja w terenie.
- Umiejętność omówienia szlaku (szlaków), którym prowadzi trasa wycieczki, oraz udzielenia informacji o innych napotkanych szlakach w punktach węzłowych.
- Umiejętność zgodnego z metodyką i stosownego do okoliczności objaśniania panoram górskich, według podanego stopnia szczegółowości i z adekwatną znajomością topografii Beskidów.
- Znajomość nazw topograficznych na trasie wycieczki (pasma, grzbiety, masywy, szczyty, przełęcze, doliny, hale i polany, wychodnie skalne, odkrywki geologiczne i in.) oraz umiejętność ich omówienia.
- Znajomość hydrografii na trasie wycieczki (rzeki, potoki, źródła, ujścia, jeziora, stawy, obiekty hydrotechniczne).
- Znajomość merytoryczna i umiejętność informowania o zabytkach kultury i sztuki oraz pamiątkach historycznych, a także umiejętność dzielenia się posiadaną adekwatną wiedzą ogólną i szczegółową z zakresu historii architektury i sztuki.
- Posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu religioznawstwa i umiejętność jej wyważonej prezentacji, np. podczas omawiania zabytkowych świątyń czy zagadnień etnograficzno-obyczajowych.
- Podstawowa znajomość merytoryczna i umiejętność objaśniania obiektów gospodarczych oraz innych elementów infrastruktury technicznej i społecznej, ważnych z krajoznawczego punktu widzenia.
- Znajomość i umiejętność prezentacji historii regionu, przez który prowadzi wycieczka, np. gawędy historyczne dotyczące dziejów osadnictwa, własności ziemskiej, struktury administracyjnej, podziałów politycznych i granic, wojen i działań zbrojnych itp.

- Znajomość i umiejętność prezentacji zagadnień etnograficznych, np. obiektów architektury wiejskiej i górskiej (pasterstwo), strojów ludowych, przejawów ludowej tradycji i obyczajowości, w tym umiejętność udzielania objaśnień w zwiedzanych skansenach i parkach etnograficznych).
- Znajomość i umiejętność prezentacji na trasie wycieczki obiektów przyrody ożywionej (flory i fauny), umiejętność omówienia drzewostanu, piętrowego układu roślinności, i związanych z tym zagadnień z zakresu ochrony środowiska i ekologii.
- Znajomość i umiejętność omówienia na trasie wycieczki problematyki z zakresu ochrony przyrody, w tym udzielanie informacji o parkach narodowych i ich regulaminach, rezerwatach, zasadach ochrony itp.
- Znajomość i umiejętność prezentacji na trasie wycieczki osiągnięć z zakresu współczesnego rozwoju regionu, zarówno kulturalnego (np. obiekty współczesnej architektury i sztuki, imprezy kulturalne w regionie), jak i społeczno-gospodarczego, w tym turystycznego (np. rozwój sieci szlaków turystycznych i ścieżek edukacyjnych, infrastruktury noclegowej i gastronomicznej).

Opracował:

Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej
dla kandydatów na Przewodników Turystycznych Górskich
Beskidzkich

Stanisław Figiel

Konsultacja:

v-ce przewodniczący
Piotr Krzywda